

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/133/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622010192
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3622010192.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Mariána Dunčka, v trestnej veci proti obžalovanému C. O., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom D., H. O. XXXX/XX, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 5 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/66/2022 zo dňa 31. októbra 2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. decembra 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného C. O. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske (ďalej len „súd prvého stupňa“) sp. zn. 2T/66/2022 zo dňa 31.10.2022, bol obžalovaný C. O. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 5 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 13.07.2022 v čase asi o 13.30 h v D. v byte na ul. H. O. č. XXXX/XX, kde spolu s poškodenou svojou družkou N. R. býva, pod vplyvom alkoholu prišiel k poškodenej do obývacej izby uvedeného bytu, kde jej začal vulgárne nadávať, pričom jej povedal, že ju zabije a dvakrát ju udrel dlaňami oboch rúk do oblasti oboch líc a uší, načo sa poškodená zľakla a ušla von z bytu, čím svojím konaním vyvolal u poškodenej, svojej družky N. R. vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo strachu o život a zdravie a vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky naplní, pričom poškodenej nespôsobil žiadne zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie.

Za to bol odsúdený podľa § 360 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súd prvého stupňa obžalovanému súčasne podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti výroku o vine uvedeného rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu. On poškodenú nevidel od pondelka 11.07.2022, až pokiaľ neprišla domov spolu s mestskými policajtami s tým, že sa jej mal verbálne vyhrážať a aj ju fyzicky napadnúť. V inkriminovaný deň asi do 11.00 hod. pracoval, potom išiel s kamarátom na vlakovú stanicu, kde pili vodku a pivo. Kamarát ho volal k nemu, ale on išiel domov, poškodená doma nebola. Svedkyňa F. T. vo svojej výpovedi uviedla, že bola u nich večer, deň predtým. Mali oslavovať narodeniny poškodenej, popíjať alkohol a dokonca tancovať. Toto jej tvrdenie nie je pravdivé, nakoľko poškodená má narodeniny až dňa 29.07., teda žiadna oslava sa konať nemohla. V celom trestnom konaní neexistuje voči jeho osobe

jediný priamy dôkaz o spáchaní trestného činu, len tvrdenie poškodenej, ktoré si vymyslela. Súd by mal trestnú vec posudzovať v zmysle základnej zásady v trestnom konaní a to „in dubio pro reo,“ teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí.

Prokurátor sa k odvolaniu obžalovaného do dňa konania verejného zasadnutia o ňom, písomne nevyjadril.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré bolo vykonané za splnenia všetkých procesných podmienok v neprítomnosti poškodenej N. R., v konečnom návrhu poukázala na zákonný a správny rozsudok súdu prvého stupňa vo všetkých výrokoch a preto odvolanie obžalovaného navrhla ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu poukázal na predsedom senátu doslovne prečítané odôvodnenie odvolania z č.l. 135, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil a na podklade tam uvedených dôvodov žiadal rozhodnúť o zrušení napadnutého rozsudku a oslobodenie svojho klienta spod obžaloby v zmysle citovaných ustanovení Trestného poriadku, uvedených v závere odvolania.

Obžalovaný v konečnom návrhu poukázal na konečný návrh svojho obhajcu, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil a navrhol a žiadal, aby bol spod obžaloby prokurátora oslobodený.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu posudzovaného trestného činu zistil, že napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo v súlade s Tr. por. a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať zásadný vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie (vykonaním všetkých dostupných a relevantných dôkazov) v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové, ale i právne závery, pričom pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 ods. 12 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne, bez ohľadu na to, kto vykonané dôkazy zadovážil a dospel k logicky správnym a odôvodneným skutkovým zisteniam, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne i presvedčivo v napadnutom rozsudku odôvodnil.

Skutočnosť, že sa obžalovaný nestotožňuje so skutkovými, či právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Je potrebné poukázať na to, že súd prvého stupňa v rozhodnutí podrobne popísal dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, správne vyhodnotil aj konanie, ktoré predchádzalo podaniu obžaloby a jeho správne skutkové a právne závery vo vzťahu k uznanej vine majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní, vrátane záveru o naplnení subjektívnej, ako aj objektívnej stránky žalovaného prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 5 Tr. zák.

Súd prvého stupňa postupoval procesne správne a preto vzhľadom na ním vykonané dôkazy, najmä videozáznam o výsluchu poškodenej N. R. (ďalej len „poškodená“) z prípravného konania (uviedla, že po tom, čo obžalovaný prišiel do ich spoločnej domácnosti pod vplyvom alkoholu tak na ňu fyzicky zaútočil a vyhrážal sa jej zabitím), výpovede svedkyne F. T. a to aj na hlavnom pojednávaní (potvrdila, že keď je obžalovaný triezvy je rozumný, poškodená jej povedala, že obžalovaný prišiel domov, bol agresívny a zbil ju), svedka G.. K. R. z prípravného konania (ako člen hliadky mestskej polície uskutočnil po telefonickom oznámení poškodenej zásah, pred vchodom bytu našli poškodenú, ktorá plakala, bola vystresovaná,

po upokojení povedala, že ju obžalovaný fyzicky napadol, hrozil jej smrťou a udel ju oboma rukami do uší s opätovným vyhrázaním), v kontexte znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. G. G., ktorá vypracovala znalecký posudok č. 54/2022 zo dňa 14.09.2022 (bolo v ňom okrem iného konštatované, že obžalovaný je závislý na požívaní alkoholických nápojov s rozvinutou závislosťou, keď účinkom alkoholu sa u neho zvýrazňuje agresivita, následkom čoho sa dopúšťa aj násilnej trestnej činnosti), záznamu o dychovej skúške (bolo zistené, že približne 45 minút po spáchaní žalovaného skutku mal obžalovaný 1,40 mg/l alkoholu v dychu, čo zodpovedá 2,92 ‰ promile), výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR (dňa 30.01.2019 o 23.00 hod. spáchal priestupok proti občianskemu spolunažívaniu voči poškodenej), odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o priebehu obžalovaným spochybneného skutkového deja premietnutého do skutkovej vety výroku o vine napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Zo správne vykonaného dokazovania zo strany súdu prvého stupňa, ktoré sa premietlo do skutkovej vety výroku o vine napadnutého rozsudku preto nepochybne vyplynulo, že obžalovaný v mieste svojho trvalého pobytu sa inému (poškodenej) vyhrážal smrťou závažnejším spôsobom konania (násilím) takým spôsobom, že to u poškodenej vzbudilo dôvodnú obavu z uskutočnenia takéhoto konania zo strany obžalovaného. Odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k výroku o jeho vine spočívajúce v tom, že poškodenú nevidel od pondelka 11.07.2022, až pokiaľ neprišla domov spolu s mestskými policajtami, považuje odvolací súd len za súčasť obhajobnej taktiky obžalovaného, ktoré sú však len účelové a zjavne nevierohodné.

Odvolací súd preto dospel k záveru o správnom zistení skutkového stavu veci súdom prvého stupňa, pričom sa v plnej miere stotožnil s hodnotením vykonaných dôkazov i právnych záverov tak, ako to vyjadril súd prvého stupňa v písomnom vyhotovení svojho rozsudku, kde postupoval v súlade so zákonom s tým právnym záverom, že konanie obžalovaného správne posúdil (právne kvalifikoval) ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 5 Tr. zák. Všetky usvedčujúce dôkazy konštatované súdom prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku vo vzťahu k uznanej vine obžalovaného sa aj podľa záverov odvolacieho súdu nepochybne navzájom podporujú a tvoria ucelenú reťaz.

Následne odvolací súd, keď nezistil dôvod na zrušenie výroku o vine, ďalej preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste a ďalších výrokov, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad (§ 317 odsek 2 Tr. poriadku). Preskúmaním výroku o treste odňatia slobody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa pri ukladaní tohto trestu dôsledne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúcu okolnosť (poľahčujúcu správne nezistil), osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom správne obžalovanému priznal existenciu jednej pritažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. (bol už za trestný čin odsúdený) pri absencii (nepřítomnosti) poľahčujúcej okolnosti. Pre pomer pritažujúcich a poľahčujúcich okolností (1:0) súd prvého stupňa pri ukladaní trestu odňatia slobody správne vychádzal z upraveného rozpätia trestnej sadzby (16 mesiacov až 3 roky), nakoľko zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 38 ods. 4 Tr. zák. vo vzťahu k ustanoveniu § 360 ods. 2 Tr. zák.).

Súčasne bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný (dvakrát nepodmienečnými trestami odňatia slobody, konkrétne ide o trestné veci vedené na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 1T/186/2005 a Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 2T/9/2020, pričom jedno odsúdenie je staršej povahy). Naposledy bol teda vo výkone trestu odňatia slobody na základe rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/9/2020 zo dňa 04.03.2020 (právoplatného dňa 04.03.2020), ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 5 Tr. zák. Za túto trestnú činnosť bol obžalovaný odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov nepodmienečne, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 24.04.2020.

Z uvedeného je zrejmé, že ani v minulosti uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré obžalovaný vykonal pred spáchaním preskúmaného prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) a § 139 ods. 1 písm.

c) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 5 Tr. zák., nemali na obžalovaného dostatočný prevýchovný vplyv, aby sa opakovane nedopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti násilnej povahy. Trestnoprávne relevantné konanie obžalovaného je zvýraznené tým, že obžalovaný bol naposledy vo výkone trestu odňatia slobody za rovnaký trestný čin, ktorý zároveň spáchal voči rovnakej poškodenej. Postoj obžalovaného k právnym normám teda zohľadňuje aj tá skutočnosť, že sa tejto trestnej činnosti dopustil po iba niečo viac ako dvoch rokoch po výkone trestu odňatia slobody za obdobnú (v podstate identickú) trestnú činnosť.

Trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne uložený súdom prvého stupňa je preto trestom zákonným, primeraným a spravodlivým (ukladaným na samej spodnej hranici upraveného rozpätia trestnej sadzby), zohľadňujúcim tak spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, jednu prirážajúcu okolnosť, nezistenú poľahčujúcu okolnosť, osobu páchatela, jeho pomery ako aj možnosť jeho nápravy, ktorá je prirodzene do určitej miery sťažená v dôsledku opakovaného páchania úmyselnej trestnej činnosti obžalovaným. Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia je v súlade so zákonom, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Odvolací súd v tomto smere, s prihliadnutím na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného, i vzhľadom na to, že v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 2T/9/2020 bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nevzhladol dôvod pre jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu iného (minimálneho) stupňa stráženia.

Súd prvého stupňa nepochybil ani vo výroku, ktorým obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Výrok o uvedenom ochrannom liečení uložený podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. bol odôvodnený tým, že obžalovaný spáchal trestný čin pod vplyvom návykovej látky (alkoholu), pričom súčasne vychádzal zo záverov znaleckého posudku č. 54/2022 zo dňa 14.09.2022 znalkyne MUDr. G. G. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria pribratej v prípravnom konaní. Takouto formou ochranného liečenia bude nepochybne zohľadnená nielen ochrana spoločnosti pred prípadnou ďalšou trestnou činnosťou obžalovaného, ale aj potreba jeho liečenia (§ 35 ods. 5 veta prvá Tr. zák.). Odvolací súd len pre úplnosť (zdôraznenie vecnej správnosti tohto výroku napadnutého rozhodnutia) dodáva, že obžalovaný sa pod vplyvom alkoholu dopustil i predchádzajúcej trestnej činnosti, pre ktorú bol v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.